

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL N. R. IR ADB „GJENSIDIGE“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2016 m. liepos 27 d. Nr. 242-297
Vilnius

Lietuvos bankas gavo N. R. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo pareiškėjas prašė išnagrinėti tarp jo ir ADB „Gjensidige“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Draudikas 2016 m. kovo 14 d. gavo pareiškėjo pranešimą apie 2016 m. kovo 14 d. eismo įvykį – nurodyta, kad minėto įvykio metu buvo sugadinta pareiškėjui priklausanti transporto priemonė „Alfa Romeo GT“. 2016 m. kovo 14 d. eismo įvykio deklaracijoje nurodyta, kad įvykis įvyko dėl transporto priemonės „BMW 530“ valdytojo, kurio civilinė atsakomybė apdrausta draudiko, kaltės. Pareiškėjas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (toliau – TPVCPDĮ) 13 straipsnio 1 dalimi, draudikui pateikė pretenziją dėl padarytos žalos.

Draudikas, remdamasis draudimo įmonės eksperto Roberto Švarco 2016 m. balandžio 14 d. sudarytu Ekspertizės aktu Nr. 16-T01RS (toliau – Ekspertizės aktas), kuriame nurodyta, kad transporto priemonės „Alfa Romeo GT“ variklio dangčio ir priekinio dešiniojo sparno sugadinimai negalėjo būti padaryti šio eismo įvykio dalyvių deklaruotomis eismo įvykio aplinkybėmis, priėmė sprendimą atsisakyti mokėti draudimo išmoką, atlyginančią automobilio „Alfa Romeo GT“ remonto išlaidas.

Pareiškėjas, nesutikdamas su draudiko sprendimu, kreipimesi į Lietuvos banką dėl ginčo nagrinėjimo nurodė, kad draudikas neįrodė aplinkybių, atleidžiančių jį nuo draudimo išmokos mokėjimo. Pareiškėjas taip pat pabrėžė, kad draudikas jam nepateikė duomenų apie nustatytus transporto priemonės „Alfa Romeo GT“ sugadinimus ir informacijos, kaip vyksta 2016 m. kovo 14 d. eismo įvykio aplinkybių tyrimas. Pareiškėjo teigimu, draudikas nenurodė, ar, atsižvelgiant į tai, kad transporto priemonė „BMW 530“ galėjo būti sugadinta prieš 2016 m. kovo 14 d. įvykį arba po jo, kokios aplinkybės galėtų pagrįsti, kodėl ant šio automobilio paviršiaus atsirado skirtingų krypčių, tarpusavyje persidengiantys subraižymai. Be to, pareiškėjo teigimu, draudikas nenurodė, kokių kitų įrodymų (be Ekspertizės akto) pagrindu buvo priimtas draudiko sprendimas 2016 m. kovo 14 d. įvykį pripažinti nedraudžiamuoju.

Pareiškėjas taip pat teigė, kad draudikas sprendimą dėl įvykio pripažinimo nedraudžiamuoju priėmė tik vadovaudamasis prielaidomis ir neištyręs visų aplinkybių, būtinų draudžiamąjį įvykį faktui nustatyti. Pareiškėjas pabrėžė, kad Ekspertizės aktas buvo parengtas tik vadovaujantis transporto priemonių „Alfa Romeo GT“ ir „BMW 530“ nuotraukose užfiksuotais sugadinimais. Atsižvelgdamas į tai, pareiškėjas teigė, kad draudikas pažeidė Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo (toliau – Draudimo įstatymas) 98 straipsnyje įtvirtintas pareigas patikrinti draudikui visą prieinamą informaciją ir tirti draudžiamąjį įvykį faktui patvirtinti reikšmingas aplinkybes, dedant reikiamas pastangas. Remdamasis nurodytomis aplinkybėmis, pareiškėjas Lietuvos banko prašė įpareigoti draudiką 2016 m. kovo 14 d. įvykį pripažinti draudžiamuoju ir pareiškėjui išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią transporto priemonei „Alfa Romeo GT“ dėl šio įvykio padarytą žalą.

Paaiškinimuose dėl pareiškėjo nurodytų aplinkybių ir pateikto reikalavimo pagrįstumo draudikas nurodė, kad, gavus pareiškėjo pranešimą apie 2016 m. kovo 14 d. eismo įvykį, 2016 m. kovo 15 d. draudiko partnerių atstovas atliko automobilio „Alfa Romeo GT“ apžiūrą ir transporto priemonės sugadinimus užfiksavo transporto priemonės apžiūros akte. Draudikas teigė, kad administruojant 2016 m. kovo 14 d. eismo įvykį kilo abejonių dėl transporto priemonių „Alfa Romeo GT“ ir „BMW 530“ sugadinimų suderinamumo ir 2016 m. kovo 14 d. eismo įvykio aplinkybių, todėl surinkti įrodymai buvo perduoti ekspertui tolimesniam tyrimui atlikti. Draudikas informavo, kad 2016 m. balandžio 1 d. draudiko ekspertas susitiko su deklaruoto eismo įvykio dalyviais, jam buvo pateikti detalūs paaiškinimai ir nubraižytos transporto priemonių susidūrimo schemos. 2016 m. buvo atlikta tikslinė papildoma transporto priemonių apžiūra, siekiant užfiksuoti automobilių sugadinimo kampus, pažeidimus ir įvertinti sugadinimų suderinamumą.

Draudikas pabrėžė, kad atliktos transporto priemonių „Alfa Romeo GT“ ir „BMW 530“ apžiūros duomenys ir susitikimo su šių transporto priemonių valdytojais metu surinkta medžiaga buvo perduota teismo eksperto kvalifikaciją transporto trasologijos ir eismo įvykių srityje turinčiam ekspertui Robertui Švarcui. Draudikas teigė, kad, vadovaujantis eksperto Roberto Švarco parengtu Ekspertizės aktu, buvo priimtas sprendimas nemokėti draudimo išmokos, atlyginančios transporto priemonei „Alfa Romeo GT“ padarytą žalą, ir pabrėžė, kad, atsakydamas į pareiškėjo pateiktą pretenziją dėl priimto sprendimo, informavo, kad pareiškėjas gali susipažinti su Ekspertizės aktu.

Draudikas informavo, kad ekspertui Robertui Švarcui prieš ekspertinį tyrimą buvo pateikta išsami informacija, t. y. buvo pateikti transporto priemonių apžiūros dokumentai, eismo įvykio dalyvių paaiškinimai, detalios skaitmeninės nuotraukos, darytos naudojant mastelinę liniuotę, taip pat užtikrinanta galimybę įvertinti transporto priemonių „Alfa Romeo GT“ ir „BMW 530“ sugadinimų aukštį, atstumus ir suderinamumą tarpusavyje. Draudikas pabrėžė, kad ekspertui Robertui Švarcui pateiktos nuotraukos buvo didelės raiškos ir kelių tipų: situacinės, t. y. matomas bendras automobilio vaizdas, ir detaliosios, t. y. atskirai nuo aplinkos užfiksuojami pavieniai nedideli pėdsakai. Draudikas patikino, kad situacinės nuotraukos atitinka kriminalistinės fotografijos standartus – prie automobilio pridėta mastelinė liniuotė, fotografuota, objektą nukreipiant stačiu kampu į objektą. Draudikas atkreipė dėmesį, kad ekspertui Robertui Švarcui buvo pateiktos abiejų eismo įvykyje dalyvavusių automobilių nuotraukos, todėl buvo vertinamos ne tik transporto priemonės „Alfa Romeo GT“, bet ir automobilio „BMW 530“ nuotraukos, atliktas minėtų transporto priemonių sugadinimų lyginamasis tyrimas. Draudikas nurodė, kad ekspertinio tyrimo metu buvo padaryta išvada, jog automobilio „Alfa Romeo GT“ sugadinimai – įlenkimas ir subraižymai ant variklio dangčio bei siauras įlenkimas ant priekinio dešiniojo sparno – negalėjo būti padaryti deklaruojamo įvykio metu. Draudiko teigimu, tyrimui pateiktų transporto priemonės „Alfa Romeo GT“ nuotraukų, kuriose aiškiai užfiksuoti šio automobilio įlenkimai ir subraižymai ant variklio dangčio ir priekinio dešiniojo sparno, visiškai pakako išsamiai atlikti ekspertinį tyrimą ir padaryti išvadas apie transporto priemonių „Alfa Romeo GT“ ir „BMW 530“ sugadinimų nesuderinamumą.

Draudikas taip pat pabrėžė, kad TPVCAPDĮ 12 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad pretenziją dėl padarytos per eismo įvykį žalos teikiantis asmuo privalo pateikti draudikui turimus eismo įvykio ir žalos įrodymus, padėti nustatyti įvykio aplinkybes ir žalos dydį, laikytis draudiko nurodymų, jeigu jie buvo duoti, leisti draudikui ištirti per eismo įvykį padarytos žalos priežastis ir nustatyti jos dydį. Draudiko teigimu, pareiškėjas nevykdė TPVCAPDĮ 12 straipsnio 2 dalyje nustatytų reikalavimų, nes nebendradarbiavo su draudiku ir teikė tikrovės neatitinkančią informaciją. Draudikas pabrėžė, kad 2016 m. kovo 14 d. eismo įvykio dalyviai draudikui teiktuose paaiškinimuose teigė, kad transporto priemonės „Alfa Romeo GT“ ir „BMW 530“ iki minėto eismo įvykio buvo techniškai tvarkingos ir neturėjo sugadinimų. Tačiau ekspertui Robertui Švarcui atlikus ekspertinį tyrimą buvo nustatyta, kad transporto priemonės „Alfa Romeo GT“ sugadinimai – įlenkimas ir subraižymai ant variklio dangčio ir siauras įlenkimas ant

priekinio dešiniojo sparno, negalėjo būti padaryti deklaruojamo įvykio metu. Draudikas pabrėžė, kad, atsižvelgiant į tai, jog pareiškėjas nevykdė TPVCAPDĮ nustatytų nukentėjusio trečiojo asmens pareigų, teikė draudikui klaidinančią informaciją apie transporto priemonės „Alfa Romeo GT“ techninę būklę prieš 2016 m. kovo 14 d. eismo įvykį ir šio įvykio aplinkybes, taip pat remiantis Ekspertizės aktu, buvo priimtas sprendimas 2016 m. kovo 14 d. įvykį pripažinti nedraudžiamuoju.

Draudikas nurodė, kad Ekspertizės aktą parengė teismo eksperto kvalifikaciją trasologijos ir eismo įvykių srityje turintis ekspertas, jis atliko išsamų ekspertinį tyrimą, remdamasis eismo įvykio dalyvių nurodytomis aplinkybėmis bei įvertinęs automobilių detalių deformacijos kryptis, sugadinimų intensyvumą ir pobūdį. Draudikas pabrėžė, kad Ekspertizės akte pateiktos išvados yra išsamios ir pagrįstos pakankamais argumentais, todėl sprendimas nemokėti draudimo išmokos dėl 2016 m. kovo 14 d. įvykio yra teisėtas ir pagrįstas.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Iš ginčo šalių paaiškinimų ir pateiktų įrodymų darytina išvada, kad šalių ginčas kyla dėl draudiko atsisakymo mokėti draudimo išmoką, atlyginančią transporto priemonės „Alfa Romeo GT“ sugadinimų atkūrimo išlaidas, pagrįstumo.

Vertinant ginčo šalių nurodytas aplinkybes, kuriomis jos remiasi kaip savo reikalavimų ir atsikirtimų pagrindu, pažymėtina, kad draudikas atsisakymą mokėti draudimo išmoką grindžia Ekspertizės aktu, kurio išvadose nurodoma, kad transporto priemonės „Alfa Romeo GT“ variklio dangčio ir priekinio dešiniojo sparno sugadinimai negalėjo būti padaryti 2016 m. kovo 14 d. eismo įvykio metu. Siekdamas nuginčyti draudiko sprendimą, pareiškėjas teigia, kad draudikas pakankamais įrodymais nepagrindė sprendimo nemokėti draudimo išmokos.

Pažymėtina, kad TPVCAPDĮ 3 straipsnio 1 dalis nustato, jog išmoka šio įstatymo nustatyta tvarka mokama dėl nukentėjusiems tretiesiems asmenims padarytos žalos, kai už žalą atsakingiems asmenims valdant ar naudojant transporto priemonę atsiranda civilinė atsakomybė. To paties įstatymo 19 straipsnio 6 dalis nustato, kad draudikas moka tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio išmoką, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytų draudimo sumų, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį, atlyginimo.

Civilinės atsakomybės atsiradimo sąlygas, pagrindus ir bendruosius žalos atlyginimo principus nustato Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas (toliau – CK). Civilinei atsakomybei taikyti būtina nustatyti šias sąlygas: neteisėtus veiksmus (CK 6.246 straipsnis), žalą (CK 6.249 straipsnis), priežastinį ryšį tarp asmens neteisėtų veiksmų ir atsiradusios žalos (CK 6.247 straipsnis) ir kaltę (CK 6.248 straipsnis).

Atsižvelgiant į nurodytą teisinį reglamentavimą, pažymėtina, kad draudiko prievolė mokėti draudimo išmoką kyla ne dėl bet kurio įvykio, o tik dėl tokio, dėl kurio atsiranda transporto priemonės valdytojo civilinė atsakomybė (TPVCPDĮ 2 straipsnio 3 dalis, 3 straipsnio 1 dalis, 16 straipsnio 1 dalis), todėl draudiko pareiga mokėti draudimo išmoką, atlyginančią transporto priemonei „Alfa Romeo GT“ padarytą žalą, kiltų, jei ši žala atsirado kaip deklaruoto 2016 m. kovo 14 d. eismo įvykio padarinys, taip pat būtų nustatytos kitos sąlygos transporto priemonės valdytojo civilinei atsakomybei kilti ir kai tokios aplinkybės yra pagrįstos įrodymais.

Remiantis Draudimo įstatymo 98 straipsnio 3 dalies 1 punktu, pažymėtina, kad draudikas neturi teisės išmokėti draudimo išmokos, neįsitikinęs draudžiamojo įvykio buvimu. Lietuvos

Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795 patvirtintų Eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo ir išmokos mokėjimo taisyklių (toliau – Taisyklės) 17 punkte draudžiamojo įvykio fakto egzistavimas taip pat įvardijamas kaip viena iš būtinų sąlygų, įgyvendinant nukentėjusio trečiojo asmens reikalavimo teisę į draudimo išmokos mokėjimą. Pagal Taisyklių 38 punktą, draudikas priima sprendimą dėl draudimo išmokos mokėjimo, atsižvelgdamas į dokumentus ir informaciją, įrodančius draudžiamojo įvykio faktą. Taisyklių 47 punkte nustatyta, kad draudimo išmoka mokama, kai nustatomas atsakingas dėl žalos padarymo asmuo (nesant TPVCAPDĮ nurodytų išimčių), draudžiamojo įvykio faktas, aplinkybės ir žalos dydis. Remiantis nurodytomis teisės aktų nuostatomis, darytina išvada, kad draudiko prievolės išmokėti draudimo išmoką pagal teisinį reglamentavimą ir draudimo sutartį atsiradimas siejamas su *draudžiamojo įvykio fakto nustatymu*.

Siekdamas pagrįsti aplinkybes, kad nėra draudžiamojo įvykio sudėties, draudikas vadovaujasi Ekspertizės aktu, kuriame, įvertinus transporto priemonių „Alfa Romeo GT“ ir „BMW 530“ sugadinimų pobūdį, konstatuojama, kad, „remiantis vien tik automobilio „BMW 530“ priekinio kairiojo kampo deformacijų intensyvumu, buferio, variklio dangčio ir kairiojo žibinto sugadinimų pobūdžiu bei neatsižvelgiant į automobilio „Alfa Romeo GT“ sugadinimų intensyvumą, eksperto nustatytos šių transporto priemonių tarpusavio padėtys susidūrimo metu prieštarauja transporto priemonės „Alfa Romeo GT“ nustatytiems sugadinimams“, nes, esant eksperto nustatytoms automobilių padėtimis, transporto priemonės „BMW 530“ variklio dangčio priekinio kairiojo kampo briauna būtų per toli ir nesugadintų transporto priemonės „Alfa Romeo GT“ variklio dangčio ir priekinio dešiniojo sparno, kaip matyti ekspertui pateiktose transporto priemonių „Alfa Romeo GT“ ir „BMW 530“ sugadinimų nuotraukose.

Ekspertizės akte taip pat teigiama, kad, pagal automobilio „Alfa Romeo GT“ priekinio dešiniojo sparno ir variklio dangčių sugadinimų intensyvumą ir pobūdį, nevertinant transporto priemonės „BMW 530“ sugadinimų intensyvumo, eksperto nustatytų automobilių tarpusavio padėčių susidūrimo metu atveju automobilio „BMW 530“ priekinio buferio kairysis kampas, virš jo esantis žibintas turėtų būti smarkiai sustumti link automobilio variklio skyriaus iki variklio dangčio briaunos arba už jos. Variklio dangčio briauna turėtų aiškiai matomus kontakto pėdsakus. Tačiau užfiksuoti transporto priemonės „BMW 530“ sugadinimai nėra tokio didelio intensyvumo.

Eismo įvykių ir transporto trasologijos teismo eksperto kvalifikaciją turintis ekspertas, remdamasis atliktu ekspertiniu tyrimu, padarė išvadą, kad transporto priemonės „Alfa Romeo GT“ variklio dangčio ir priekinio dešiniojo sparno sugadinimai negalėjo būti padaryti deklaruojamo 2016 m. kovo 14 d. eismo įvykio metu. Ekspertas taip pat konstatavo, kad skirtingų krypčių, tarpusavyje persidengiantys subraižymai ant transporto priemonės „BMW 530“ paviršiaus yra nebūdingi eismo įvykiams, kai įvyksta vienkartinis transporto priemonių susidūrimas. Todėl tikėtina, kad automobilio „BMW 530“ priekinio buferio kairysis kampas buvo sugadintas ne vieno, o kelių kontaktų metu. Atsižvelgdamas į tai, ekspertas Ekspertizės akte padarė išvadą, kad automobilio „BMW 530“ priekinio buferio kairiojo kampo visi sugadinimai negalėjo būti padaryti deklaruojamo 2016 m. kovo 14 d. eismo įvykio metu. Ekspertizės akte konstatuojama, kad transporto priemonių „Alfa Romeo GT“ ir „BMW 530“ sugadinimai nėra visiškai suderinami tarpusavyje.

Vertinant Ekspertizės akto, kaip įrodymo, galinčio pagrįsti 2016 m. kovo 14 d. įvykio atitiktį transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo teisinius santykius reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytiems draudžiamojo įvykio požymiams, pakankumą, pažymėtina, kad eksperto išvada pripažįstama pakankamu įrodymu, jeigu jos duomenys neprieštarauja faktiniams duomenims, gautiems iš tos pačios rūšies ar skirtingų įrodinėjimo priemonių, ir jeigu eksperto išvados duomenys, įvertinus ginčo šalių pateiktų įrodymų visumą, leidžia daryti pagrįstą išvadą apie įrodinėjamų faktinių aplinkybių buvimą ar nebuvimą.

Lietuvos bankui pateikti įrodymai patvirtina, kad Ekspertizės akto duomenys

neprieštarauja kitiems žalos byloje esantiems įrodymams ir išplaukia iš tyrimo eigos, nes ekspertas vertino visus surinktus įrodymus: 2016 m. kovo 14 d. eismo įvykio deklaracijos duomenis, skaitmenines transporto priemonių „Alfa Romeo GT“ ir „BMW 530“ nuotraukas, minėtų automobilių valdytojų paaiškinimuose su grafiškai pavaizduotomis transporto priemonių „Alfa Romeo GT“ ir „BMW 530“ padėtimis prieš ir po deklaruoto eismo įvykio nurodytus duomenis. Atsižvelgiant į tai ir įvertinus aplinkybę, kad Ekspertizės aktas buvo parengtas eismo įvykio aplinkybių tyrimo teismo eksperto kvalifikaciją turinčio specialisto, pažymėtina, kad objektyviais įrodymais nepagrįsti pareiškėjo paaiškinimai apie Ekspertizės akto duomenų nepatikimumą negali paneigti eksperto išvadoje nurodytų duomenų teisingumo. Kadangi Lietuvos bankui nebuvo pateiktų Ekspertizės akto duomenis paneigiančių objektyvių įrodymų, pareiškėjo deklaruoto eismo įvykio metu draudiko surinkti faktiniai duomenys nesudaro pagrindo abejoti eismo įvykio aplinkybių tyrimo eksperto padarytomis išvadomis.

Ginčydamas draudiko sprendimą nemokėti draudimo išmokos, pareiškėjas iš esmės tik nurodė, kad minėtas sprendimas buvo priimtas neištyrus draudžiamojo įvykio faktui patvirtinti reikšmingų aplinkybių. Remiantis Lietuvos bankui pateiktais įrodymais, nustatyta, kad draudikas, siekdamas įsitikinti draudžiamojo įvykio buvimu, atliko pakartotinę transporto priemonių „Alfa Romeo GT“ ir „BMW 530“ apžiūrą, rinko papildomus šių automobilių valdytojų paaiškinimus apie deklaruoto 2016 m. kovo 14 d. eismo įvykio aplinkybes bei transporto priemonių „Alfa Romeo GT“ ir „BMW 530“ susidūrimo padėtis, surinktų duomenų pagrindu buvo atliktas ekspertinis automobilio sugadinimų pobūdžio ir jų suderinamumo vertinimas. Todėl, remiantis nurodytomis aplinkybėmis, nėra pagrindo teigti, kad draudikas netyrė sprendimui dėl draudimo išmokos mokėjimo priimti reikšmingos informacijos.

Atsižvelgiant į tai, kad draudikas, vadovaudamasis Draudimo įstatymo 98 straipsnio 7 dalimi, Lietuvos bankui pateikė Ekspertizės aktą, kuriame konstatuojama, jog transporto priemonės „Alfa Romeo GT“ sugadinimai negalėjo būti padaryti deklaruojamo 2016 m. kovo 14 d. eismo įvykio metu, taip pat įvertinus aplinkybę, kad eksperto išvada nebuvo paneigta objektyviais įrodymais, darytina išvada, kad draudikas pagrindė aplinkybes dėl transporto priemonių „Alfa Romeo GT“ ir „BMW 530“ sugadinimų nesuderinamumo. Kadangi Ekspertizės akto duomenys patvirtina, kad priežastinis ryšys tarp pareiškėjo nurodytos žalos ir deklaruoto 2016 m. kovo 14 d. eismo įvykio yra neįrodytas, pareiškėjo nurodytas eismo įvykis, remiantis TPVCPDĮ 2 straipsnio 3 dalies ir 3 straipsnio 1 dalies nuostatomis, negali būti pripažintas draudžiamuoju. Nesant nustatyto draudžiamojo įvykio, neatsiranda draudiko prievolė išmokėti draudimo išmoką (CK 6.987 straipsnis)

Lietuvos bankui įvertinus nustatytas aplinkybes ir remiantis Lietuvos bankui pateiktų įrodymų visuma, darytina išvada, kad draudiko sprendimas nemokėti draudimo išmokos dėl transporto priemonės „Alfa Romeo GT“ sugadinimų yra pagrįstas, todėl pareiškėjo reikalavimas dėl draudimo išmokos mokėjimo yra atmestinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo N. R. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Vilius Šapoka